

Naši sportovci v Nové Zivohošti

Časopis obyvatel ÚSP pro zrakově postižené v Brně-Chrlicích

Obsah květnového čísla:

Co se děje v květnu

Životní poklad - gratulace

Některé ze s115 rad

Den otevřených dveří - M. Běhalová, E. Rozbořilová a postřehy pozvaných hostů

Rodný kraj Zdeňky Pikáلكové

Příspěvek L. Brücknera a Lenky Řehánkové

Tloskov plný slunce

Mochyně pro okrasu i vitamíny

Akce v květnu

Lemur se žlutýma očima

Květnové střípky

První máj je lásky čas a také proto se k němu váže milá tradice – polibek. Políbit svou milou pod rozkvetlým stromem je pro muže 1. května téměř povinnost.

Žena, která pod ním bude políbena, by měla celý příští rok oplývat krásou a přitažlivostí a co je hlavní - určitě neuschne. Původně mělo políbení zajistit nejen ženinu krásu, ale především plodnost pro líbající se dvojici.

Na mnoha místech se stále ještě dodržuje tradice stavění májek. Ta žena, která ji před svými okny bude mít postavenou, si může být svým ctitelem jistá. Pravda je, že tento zvyk přežívá už jen na vesnicích. Před panelákem by to asi opravdu nebylo úplně možné. A hlavně by dívka, které to patří, vůbec nevěděla..

Karel Hynek Mácha věnoval tomuto měsíci celou svou sbírku Máj.

Paradoxní je, že ačkoli je květen považován za měsíc lásky, na svatby bývá chudý.

K májovým svatbám se totiž váže pověra, která praví: "Na svatbu v máji do roka máry". Tato pověra vycházela z předpokladů našich předků, že po svatbě žena zpravidla otěhotněla, což znamenalo, že porod vycházel na měsíc únor a hrozilo, že v kruté zimě nepřežije matka ani dítě. Lékařská pomoc u chudých lidí v té době nebyla po ruce a zásoby jídla a vitamínů se ztenčovaly ...

Pověřám však nevěříme, proč by si jinak zvolil květen jako měsíc pro svou svatbu např. španělský korunní princ Felipe, kdyby se podvolil předsudkům.

Princ Felipe je docela normální člověk, velký sportovec. Patří mezi těch několik členů královských rodin, kteří se zúčastnili olympijských her. Princ byl součástí výpravy v roce 1992 a byl také tím, kdo nesl při zahajovacím ceremoniálu vlajku země.

Každý rok 1. máj připomíná rok 1886, děje se tak na paměť demonstrací chicagských dělníků, při kterých několik z nich bylo, na základě vykonstruovaného obvinění, popraveno.

Největší duchovní akcí v letošním květnu se stalo blahorečení papeže Jana Pavla II. papežem Benediktem XVI.

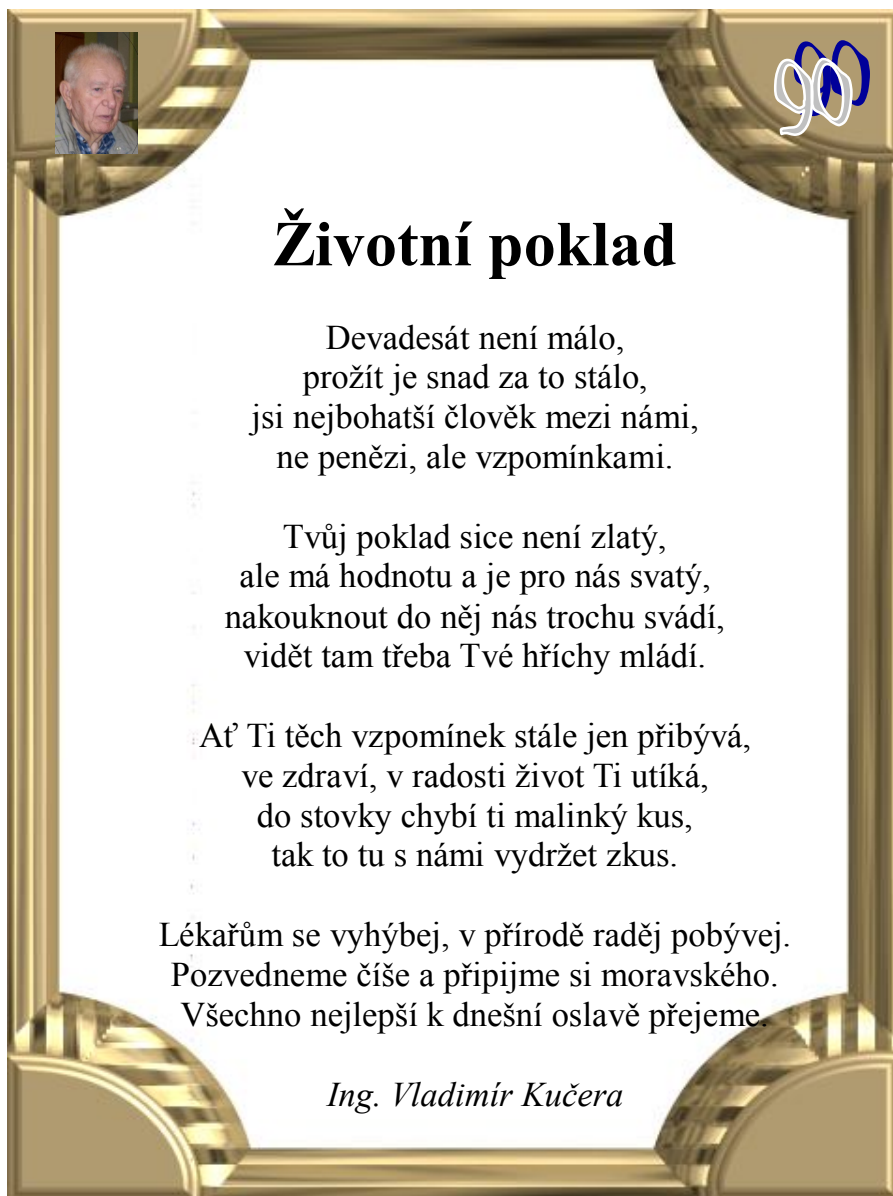
Na zcela zaplněném náměstí Svatého Petra ve Vatikáně a v přilehlých ulicích tuto beatifikační slavnost sledovalo několik stovek tisíc poutníků.

Obřadu se účastnilo 87 oficiálních státních delegací, českou reprezentoval Karel Schwarzenberg.

Ostatky papeže Jana Pavla II. byly vyzvednuty z hrobu, po slavnostní mši byla rakev umístěna před hlavní oltář baziliky svatého Petra a zůstala tam vystavena, dokud ji neviděl každý, kdo chtěl, jak uvedl Vatikán.

Ve zvonárně v bavorském Passau byl na Zelený čtvrtek odlit nový zvon na památku beatifikace papeže Jana Pavla II., zvon bude instalován v Křižanovicích u Bučovic.

V máji slavili někteří naši uživatelé svá výročí.
Ke krásnému kulatému 90. výročí přišel gratulovat i bývalý starosta Ing. Kučera
předsedovi výboru uživatelů Mojžíru Rožnovskému:

Gratulace

Přání zdraví, radosti a spokojenosti patří všem, kteří v tomto měsíci oslavují. Jsou jimi:

Danuše Oborná, Žofie Durnová, Zdeňka Plevová,

Robert Brebera, František Katona, Michael Hanák, Mojmír Rožnovský

My všichni se připojujeme, přejeme všem, aby se jim u nás líbilo, aby
měli hodně přátel a mezi námi trávili svůj život ve zdraví a spokojenosti.

Zvukové časopisy

Pro nevidomé připravilo sdružení Mluvicí kniha audiožurnál Voko. Je zde rozhovor s bývalým geodetem a bubeníkem panem Jiřím a mnoho dalších zajímavostí. Např. jak se ujalo slovo lidičky, co pro sportovce znamená slovo štěstíčko a uslyšíte nejrůznější písničky a scény. Ti, kteří mají možnost pracovat na internetu, si ho mohou stáhnout na stránkách: http://visionos.cz/files/audiozurnal_voko/Voko_2011_05.mp3

Děkujeme tímto paní Donátové, že na nás s pomocí nevidomým nezapomněla.

Některé ze 115 rad

Do časopisu věnovala Ludmila Prokešová

1. **Vláčnější a jemnější koláč** s drobenkou hned po vyjmutí z trouby přelijte několika lžičkami smetany. Tak bude chutnější a vydrží déle čerstvý. Lze takto učinit i s rozpuštěným máslem.
2. **Nepovedená poleva se dá napravit** tak, že koláč na chvíli vložíme zpátky do trouby. Potom už polevu snadno rovnoměrně rozetřete.
3. **Správně připravený a chutný čaj** získáme z jakýchkoliv ingrediencí (sušené luční byliny nebo porcovaný ovocný či černý) s přidáním několika lžiček sirupu, nepatrného množství medu a několika kapek citronové šťávy.
4. **Mák bude neodolatelně vonět**, když ho před mletím nasucho opražíme na teflonové pánvi.
5. **Luštěniny osolte, až když jsou měkké**. Mohlo by se vám totiž stát, že nezměknou tak rychle, jak potřebujete.
6. **Plátky anglické slaniny se při opékání** nebudou tak vlnit, když je předtím na chvíli (stačí jen pár minutek) vložíte do mísy se studenou vodou.
7. **Pikantnější bramborová kaše**. Aby bramborová kaše nechutnala stále stejně, chce to občas ji trochu obměnit. Když do ní zamícháte lžičku hořčice nebo trochu najemno nastrouhaného křenu, výsledek bude perfektní.
8. **Nemáte-li na chatě lednici**, můžete maso kratší dobu uchovat čerstvé, když ho zabalíte do utěrky namočené v octě nebo ponoříte do octové vody a dobře uzavřete. Pomáhá rovněž, pokud maso obložíte silnou vrstvou nakrájené cibule nebo pokryjete čerstvě natrhanými kopřivami.
9. **Šťavnaté a chutné karbanátky**. Chtěli byste z mletého masa připravit zase malinko jiné karbanátky? Tak třeba šťavnatější budou, když do masa (asi 1 kg) přidáte 2 - 3 nahrubo nastrouhané vařené mrkve nebo 1 velký syrový brambor nastrouhaný najemno či 2 cukety. Vyzkoušejte také oddělit žloutky od bílků. Žloutky zamíchejte do mletého masa a z bílků pak ušlehejte tuhý sníh.
10. **Jak se dá zachránit připálená rýže?** Pokud se vám povedlo lehce připálit rýži, nezoufejte. Položte na ni krajíc chleba a nepříjemná spálená chuť za chvíli zmizí.
11. **Rychlý a skvělý domácí krokant (cukrová drť)**. 200g cukru pomalu zahřívejte a nechte zkaramelizovat. Potom do cukru zamíchejte 150g nasekaných ořechů. Směs rozetřete na olejem potřený plech, nechte vychladnout a rozdrťte. Používá se na ozdobu dortů, koláčů, pohárů a pudingů.
12. **Potřebné stopové prvky**. Jsou to minerální látky, které po sobě zanechají „stopu“. Jejich denní potřeba by se měla pohybovat okolo 10 - 16 g. Jednotlivé stopové prvky v nevyváženém množství mohou přivodit závažné zdravotní obtíže. Můžete jich mít buď nedostatek nebo

nadměrné množství. Obojí není správné. Udržovat si zdravý poměr znamená něco o nich vědět. Patří mezi ně: zinek, draslík, železo, jód, chrom, fosfor, hořčík a další. Určitě se vrátíme k tomu, v jakých pokrmech jsou obsaženy.

PhDr. Markéta Běhalová

Den otevřených dveří. A nejen o něm.

Stalo se už takovou krásnou tradicí, že v ústavu rok co rok pořádáme Den otevřených dveří (DOD). Tak i letos. Byl měsíc květen, jedenáctého. Všechno vycházelo jako by podle plánu. Dokonce i to počasí. Slunce bylo jiskřivé, obloha vymetená, azurová.. Od rána v ústavu vyhrávala cimbálová muzika – Hudci z Kyjova. Bez nich si DOD už ani nedovedeme představit.

V kapli vládne slavnostní atmosféra vždy. Na DOD obzvlášť. V ní jsme se sešli se všemi hosty, tu jsme je vítali, tu zahajovali DOD. V kapli zpíval i náš pěvecký sbor Naděje. Tady ke všem přítomným promlouvala i naše paní ředitelka Mgr. Danuše Křiváková. Mluvila moc pěkně. O našem zařízení, jak to v ústavu vypadá, jaké dění tu vládne, co se tu odehrává, čeho se účastníme, čím tu žijeme, co realizujeme, co bylo za ten rok nové, co se tu změnilo... V těchto chvílích jsme s ní opět všechno prožívali. Paní ředitelka vzpomněla nejedno naše vzájemné setkání, jak už na Chrlické žabě, Chrlickém slavíkovi, setkáních na mezinárodních úrovních, ve zpěvu, v show- downu. Zmínila se i o výstavce, kterou máme nainstalovanou v budově MPSV ČR v Praze. Ta výstavka stojí za povšimnutí, tak je nádherná, nápaditá a originální! Naši „dílenští“ totiž z jednotlivých výrobků vytvořili nádherný obraz. Někdo by tomu řekl naivní umění. V krajince je zakomponováno jezírko plné keramických ryb, i žabky jsou keramické. Vlastně i figurka hastrmana. A jsou tu i látkoví koníci a berušky a ježek. Zajíc je upletený z proutí, z pedigu, želva taky. Do kopce se tu šine autíčko, je „hadrové“ a taky moc krásné. Na nebi se usmívá veselé, zářící slunce. Plují tu i oblaka. Vedle nich se vznášejí proutěná vzducholoď. A všude jako by proudily zpěvy ptačí. Taková je to nádhera. Vše působí moc dobře. Jako by před námi ležel svět dětských snů. V něm vládne bezstarostnost, štěstí, láska. Výstavka je úžasná. Není divu, že se o ní paní ředitelka i v této souvislosti, vzhledem k jejím tvůrcům, s uznáním zmínila.

Paní ředitelka ve svém proslovu, mezi jiným, vzpomněla i naši módní přehlídku. Tu jsme měli ve společenském sále. Módní přehlídka byla naprosto nezapomenutelná, nádherná, velkolepá. Ještě i teď, s odstupem času, nám vše v prožítcích, jako ve filmu, vyvstávalo před „očima“. Módní přehlídka byla totiž uskutečněním jejího snu, který zrealizovala. Tak bylo umožněno i lidem nevidomým prožít módní přehlídku, věc, která se do té doby zdála neuskutečnitelná. Povedlo se to v plné míře.

Paní ředitelka vzpomněla mnoho a mnoho dalších věcí a souvislostí. Vypověděla za mnohé, její řeč účastníky oslovila. Výklad byl poutavý, zasvěcený, dobře se poslouchal. Byli jsme plni dojmů. Určitě je to osobností paní ředitelky samotné, ale i tím, že o Chrlicích, o ústavu je opravdu co vyprávět!

Na DOD jsme přivítali i zástupce MČ Brno Chrlice, I.místostarostku Bc.Ivanu Teleckou, místostarostku Mgr. Moniku Sklenářovou i jejich kolegyni sociální pracovníci Bc.Hanu Kuljovskou.

Mgr. Jiří Podlucky je ředitelem ÚSP pro tělesně postiženou mládež v Brně na Kociánce. Naše ústavy mají k sobě velmi blízko. Jistě je to našimi vzájemnými přátelskými vztahy, ale i tím, že máme společného zřizovatele MPSV ČR. Mgr. Podlucky přišel i dnes a to se svým zástupcem Ing. Vítězslavem Nekovářem.

Svou návštěvou nás poctil i Ing. Petr Karásek z Tyfloservisů Brno. V zastoupení tu bylo i Tyflo Vysočina Jihlava, přijeli i ze spřátelených SONS z Brna, Přerova a Vsetína. Mezi návštěvníky ústavu nescházel ani Ing. Vladimír Kučera, bývalý starosta. Přijel za námi i bývalý starosta Koryčan pan Jaroslav Kočí. Když jsme byli v létě v Koryčanech na výletě, dělal nám průvodce po celý den. Bylo od něho pěkné, že přijel i dnes.

Jasně, že tu byli i naši přátelé ze Zámečku ze Střelic. Vždy se na ně těšíme, vždy rádi vítáme.

V Hodoníně mají S-Centrum. I odtud k nám přijela milá návštěva pod vedením Bc. Jany Trnečkové. Jen nedávno jsme u nich zpívali s naším pěveckým sborem Naděje.

Na DOD byl s námi též Ing. Miloš Paleček. Je sbormistrem našeho pěveckého sboru Naděje. Nemohl tu dnes scházet.

Ve Valticích, v Domově pro seniory, máme své dlouholeté přátele a příznivce. Jen loni jsme k nim jeli na výlet. Obešli jsme si to tam naprosto všechno: zámek, Reistnu a zašli jsme si i do Rakouska. Celý den se nám tam věnovala paní Ludmila Čechová, vedoucí Domova. Se skupinou přijela i dnes. Taky se s nimi rádi setkáváme.

Z Kroměříže na DOD přijeli manželé Kročilovi. Pokolikáté již vlastně společně trávíme rekreaci na Vysočině v Mílovech Blatinách!?

Z Boskovic přijela početná výprava ze Střední pedagogické školy.

Se SONS Blansko se scházíváme také každé léto vždy tam někde u nich. Loni to bylo v Doubravici nad Svitavou, kde jsme si prohlédli pštrosí farmu. Krásné odpoledne s přáteli jsme pak strávili na bývalé faře- na Pěkné Modré. Také dnes jsme je rádi viděli.

Přivítali jsme též návštěvu ze Slovenska - z Domova sociálních služeb z Plaveckého Podhradia. Kolikrát jsme společně zpívali, besedovali, kolikrát jsme je navštívili tam u nich na podhůří Karpat, kolikrát zase oni přijeli k nám!?! Jejich pana ředitele Ing. Jozefa Sádovského a paní Lidušku Dvorskou známe léta. Je dobře, že mezi lidmi vládne krásné, srdečné, přátelské vztahy nezávisle na prostoru a čase. Dálka přece nic neznamená. Teď jsme se radovali ze setkání.

Na každém kroku jsme potkávali další a další známé, další hosty.

ThDr. Košíčková je farářkou Církve čs. husitské. Každou středu vede u nás v kapli Rozhovory nad Biblií. Bez její přítomnosti by DOD také nemohl být. Po ukončení zahájení paní Košíčková odsloužila v kapli děkovnou bohoslužbu.

Hosté se rozešli po ústavu.

DOD byl plný přátelských setkání. Moc krásný to byl den!

Odborná část DOD

Bc. Eliška Rozbořilová

Tato celodenní akce se koná jednou za rok. Letos již v pořadí devátý Den otevřených dveří se uskutečnil ve středu 11.5.2011 v době od 8:30 do 15:30 hodin.

Záměrem této akce je seznámit širokou veřejnost i veřejnost odbornou s posláním tohoto pobytového zařízení pro osoby se zdravotním postižením, přiblížení všech služeb poskytovaných uživatelům a umožnění prohlídky ústavu včetně odborného výkladu.

Pro provázení hostů bylo zajištěno sedm průvodců.

Při vchodu do vestibulu byla prezenze a doprovodná hudba Hudců z Kyjova, na začátku prezenze hráli na nádvoří ústavu, po zahájení DOD ve vestibulu.

Vystavené kompenzační pomůcky při příležitosti dne otevřených dveří

Ve společenském sále byly umístěny nástěnky přibližující historii ústavu, současnost včetně kulturních a sportovních aktivit uživatelů v loňském roce doplněných fotografiemi.

Na dalších nástěnkách byly prezentovány výchovně vzdělávací činnosti základní sociální rehabilitace. Ve společenském sále byly vystaveny kompenzační pomůcky (viz foto) pro těžce zrakově postižené i hluchoslepé (pomůcky optické, pomůcky pro usnadnění

orientace a komunikace, pro výuku praktických dovedností při sebeobsluze i v domácnosti) a hosté byli seznámeni s jejich použitím a s postupem při poskytování poradenství v oblasti kompenzačních pomůcek.

Novinkou byla zážitková ukázka ze světa nevidomých, tzn. možnost si s klapkami na očích vyzkoušet použití vystavených kompenzačních pomůcek (bílé orientační hole, tyflomapy, indikátoru hladiny, kolortestu, hmatových hodinek), vyzkoušení si čichové diskriminace (na různých druzích běžně používaného koření).

Hosté si také mohli zkusit s klapkami na očích zahrát show down, nebo stolní hry pro zrakově postižené a hluchoslepé.

Muzikoterapie hostům byla nabízena ve zkrácené verzi v délce 20 minut a přiblížení pojmu „celostní pojetí v muzikoterapii“.

Na patře AB byla prezentována nabídka služeb zdravotního oddělení a přímé péče - přímé péče obslužné i přímé péče základní výchovné (včetně nabídky různých volnočasových aktivit).

Pracovní terapie byla prezentována za plného chodu, tzn. byli zde přítomni uživatelé, kteří pravidelně chodí do dílen a hosté mohli vidět tyto uživatele při práci. Otevřeny pro hosty byly všechny dílny - šicí, košíkářská i keramická.

Rekvalifikace na PC hostům byla přiblížena novinkami v informační technologii pro slabozraké i těžce zrakově postižené, rekvalifikace na PC - tzn. výuky práce s osobním počítačem a výpočetní technikou přizpůsobených pro slabozraké a nevidomé (se zvětšovacím programem, s hlasovým výstupem, s digitálním čtecím zařízením s hlasovým výstupem).

Letošní účast obnášela zhruba 100 hostů.

O některých hostech se zmiňuje paní PhDr. Běhalová.

Organizace, zařízení a školy byly zastoupeny těmito organizacemi:

Organizace nevidomých Brno, Dům s pečovatelskou službou Šlapanice, SPgŠ Boskovice, Domov pro seniory, Liga lidských práv Brno, SONS Blansko, SONS Přerov, SONS Vsetín, Tyflo Vysočina, Tyfloservis Brno, Zámeček Střelice, Handicap klub Brno.

Pozvaní hosté nám napsali:

Den otevřených dveří v ÚSP Chrlice

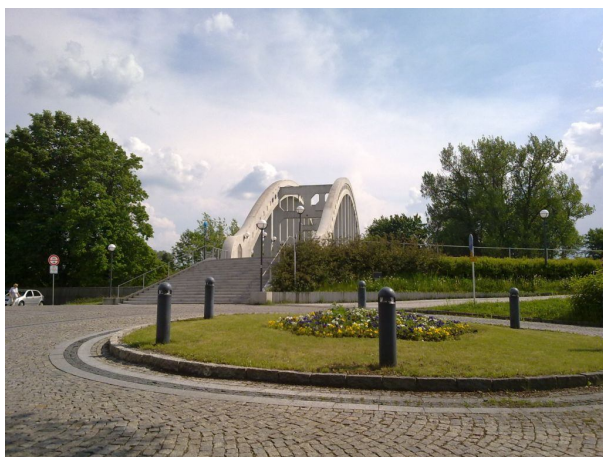
Ing. Leopold Brückner

Tento rok jsem za Handicap klub Brno šel na Den otevřených dveří především na program a návštěvu služeb jsem dal stranou. Již při vstupu mě dojala cimbálová muzika

z Kyjova. Ke Kyjovsku mám pěkný vztah a plno vzpomínek, jelikož přes 20 let jsem jezdil do Bohuslavic u Kyjova, kde jsme měli chalupu a zahradu. Dále mě čekalo milé setkání se sestrou farářkou Košíčkovou. Naše přátelství začalo v 70. letech minulého století v Betánii na Starém Brně, kde sloužila farářka sestra Skálová, matka paní farářky Košíčkové.

Z pohledu terapeuta mě nejvíce zaujala muzikoterapie. Velmi jsem hodnotil komplexní a celistvý přístup a pojetí. Uvědomil jsem si, že ke správné relaxaci je opravdu zapotřebí hry světla, barev, hudby, vůně a pohybu. V muzikoterapii se Handicap klub Brno může mnohému naučit a vzít si příklad od ÚSP Chrlice. Osobně jsem vděčný a vážím si nesmírně toho, že se podařilo vybudovat někde takové pěkné pracoviště muzikoterapie.

Děkujeme za krásný Den otevřených dveří ve Vašem zařízení. Za milé přijetí, pohostinnost, bohatý program a vstřícnost Vás všech. S pozdravem a přáním všech krásných dnů Hanusová Ilona, Tyflo Vysočina Jihlava

Jo nima tu stela

Zdeňka Pikálková

Pocházím ze Slezska a z místa, kde si lidé někdy nerozumějí. V Karviné se totiž mluví „po našemu“. Je to dialekt velmi podobný polštině.

Darkovský most přes řeku Olši

Školu jsem vychodila na Veveří v Brně, pak jsem se vrátila domů. Ráda jsem zpívala a hrála divadlo jako dítě ve škole, vedl nás pan Chromek a celý život na něho vzpomínám. Účinkovali jsme na Dni nevidomých, chodili jsme s ním a jeho ženou po Brně. Jeho žena byla ve škole pro nevidomé zaměstnaná. Této škole vděčím za to, co jsem se všechno naučila. Toužím se s těmito lidmi setkat, když jsem se dostala zpátky sem, do Brna. Již kdysi mně tento ústav ve škole nabízeli, ale chtěla jsem to zkusit nejdříve u nás na severu.

Po ukončení školy jsem se vyučila kartáčnicí v Praze-Krči, dnes je tato škola zmodernizovaná, na schodech mají zařízení pro přepravu vozíčkářů do poschodí, krásnou zahradu. Ale to vše jsem již nezažila. V Krči jsem byla také nějakou dobu v „Tomajerce“, kde jsem si léčila žaludek. Thomayerova nemocnice byla naproti naší škole. Vrátila jsem se tedy do rodného místa na Veverku, je to místo u dolu Zápotocký mezi Karvinou a Orlovou. Dnes je vše poddolováno a mnoho míst se propadá. Dojde k promočení základů a dům je neobyvatelný. Tak zanikla celá Veverka a dnes je na tomto místě Orlová IV.

V Karviné jsem měla kamarádku Terezii, která viděla. Byly jsme spolu na pokoji a chodily jsme spolu na procházku po Karviné. Ale to předbívám dobu.

Po ukončení školy jsem se provdala za Ludovíta Pikálka a mám s ním dva dospělé syny. Muž byl Slovák. Byl vidící, vzal si mne a dnes jsem již vdova díky jeho úrazu v práci. Bydleli jsme spolu v Havířově, nejmladším městě ČR.

Je to kraj, kde o neštěstí nebyla nouze. Dnes jste s lidmi a zítra nejsou mezi živými. Stačí jediný výbuch na šachtě. Po úraze manžela ho dali do Karviné do ústavu a já jsem šla za ním. Po úraze v práci měl poraněná celá záda, že nemohl na nich ani ležet. Tak jsem s ním sdílela osud až do jeho smrti.

Zůstala jsem v tomto ústavu, který se dodnes nachází na Bažantnici na výpadovce z města. Prožila jsem tam určitě 25 let. V domově důchodců v Karviné jsem měla sestřičku Evičku Lipovskou velmi ráda a jí věnuji tuto mou vzpomínku.

S přibývajícím věkem a svým postižením jsem chtěla zkusit jít do jiného zařízení, a to mezi své – nevidomé. Okamžitě jsem si vzpomněla na Chrlice.

Jsem tady velmi spokojená, chodím do dílen, získala jsem zatím trochu přátel kolem sebe, ale věřím, že najdu k sobě kamarádku, se kterou budu trávit příjemné dny, i když nejsem odsud, jak praví název mého článku.

Noc kostelů 2011

Leopold Brückner

Této akce se zúčastnila i naše členka z ÚSP Chrlice slečna Jana Dopitová (na snímku). Na nedělní schůzce Handicap klubu Brno v ÚSP Chrlice v 18 hodin jsme si vysvětlili trasu a pak již šlo vše jak na drátkách. V bratrské jednotě baptistů ji srdečně přivítala další naše členka paní Jana Štrajtová a dala jí první razítko do poutnického pasu. Následovala ochutnávka cizokrajné kuchyně, prohlídka celého kostela se zázemím včetně velké barevné okenní vitráže ve tvaru kříže. Zde jsme si připomněli, že okenní vitráž navrhla významná brněnská výtvarnice paní Marie Plotěná, Handicap klubu Brno dala k dispozici svoje kresby pro připravovaný kalendář. Návštěvu u brněnských baptistů jsme zakončili vyslechnutím krásného koncertu v podání Tišnovského komorního orchestru. Začalo se smrákat a pršet, a tak jsme akci v klidu ukončili. V nedalekém Červeném kostele zněly krásné varhanní koncerty z díla J.S. Bacha a písně Brno Gospel Chloř.

Film o vodících psech

Příspěvek od Josefa Konečného

Česká televize bude v neděli 12. června 2011 od 20 hodin na ČT 1 vysílat premiéru televizního filmu o vodícím psovi, který změnil životy dvou dospělých lidí.

Hlavní role vytvořili Tereza Novotová a Pavel Řezníček, o hlavní psí role Almy se podělily fenky labradorského retrievra Betty a Ira, svou roli zde mají i kaskadérští psi.

Film vypráví příběh podnikatele Franty, který odchází po pracovním neúspěchu z města za svým otcem na vesnici. Otec je cvičitelem vodících psů a právě u něj se mladý muž setkává se štěnětem Almou. Nadaná studentka klavíru Marie přichází o zrak, chce si pořídit psího pomocníka, a tak se setkává s Almou také ona. Pes propojí životy obou lidí, kteří něco ztratili (zrak či podnikatelský úspěch) a záhy dostávají šanci najít něco jiného. Film natočila režisérka Olga Dabrowská, která na natáčení vzpomíná:

"Očekávala jsem, že práce se zvířaty bude náročná, ale vodící psi mě mile překvapili. Jsou zvyklí přebírat odpovědnost za postiženého člověka a filmařinu zřejmě vnímali jako

nějaký specifický druh postižení. A tak nám ve všem ochotně pomáhali. I psi kaskadéři byli skvělí. Například jeden z nich musel zvládnout pád ze skály. Moc ho to bavilo a s velkým nadšením chtěl záběr opakovat," dodává s úsměvem.

Tloskov plný slunce

Z vyprávění účastníků zpracovala Marie Janáčková

Letošní Sportovní hry v Tloskově musely mít patrona, který zajišťoval krásné počasí! Po celou dobu od chvíle našeho odjezdu z Brna nás provázelo sluníčko, které bylo naším společníkem po celou dobu. A také proto se všem tak moc letošní výlet za sportováním líbil.

Několik dní po něm jsme si poseděli v ústavu, abychom zavzpomínali a aby se mohli naši sportovci pochlubit svými úspěchy. A vzhledem k tomu, že se opravdu snažili, dovezli jsme domů dvě bronzové a tři stříbrné. Jak paní ředitelka pronesla - je to víc než zlatá!

Olda Ježek: „Získal jsem v Tloskově dvě pátá místa, jedno sedmé a jedno osmé. Když začnu plaváním v bazénu, nesmím zapomenout popsat zážitek s lovením gumových rybiček zcela nezvyklým způsobem - po čtyřech skoro pod vodou.

Jitka: „To bylo kvůli tomu, že nás neskutečně bolely nohy a po čtyřech to jde lépe,“ usmívá se a dodává, že chodit ve vodě není vůbec snadné, protože voda klade odpor a člověk musí vyvinout daleko více energie. V bazénu je posuvné dno podle požadavků a zdatnosti plavců. Takže se při radovankách na čtyřech nikdo nenapil.

V nové Živohošti - nedaleko Tloskova, kde se tradičně sportovní hry odehrávají, nechyběla ani Česká televize, která kladla otázky sportovcům, kteří právě absolvovali nějakou disciplínu.

„Sotva jsem popadal po bazénu dech a redaktor ČT mne zastavil, tak jsem jen něco málo prohodil,“ vypráví ještě Olda. A co se mu na místním areálu líbilo nejvíce? Voda, čistý vzduch a hospůdka. Ale při sportování je tohle vše nezbytné.

Vlastík Srněnský: „Já jsem se umístil na pátém, třetím a sedmém místě. Do vody jsem nešel, to nemusím. Kouli jsem dohodil 4,7m, pak jsem zkoušel docela úspěšně granát a ve dvou skupinách jsme soutěžili v běhu. Jezdím sem již od roku 2005.“

Maruška Jašková: „Soutěžila jsem v hodu granátem, kriketovým míčkem a ve skoku do dálky. Také jsem vyhrála osmé, sedmé a čtvrté

místo! Za plavání jsme dostávali takového keramické delfínky. Nosím ho na krku vedle klíčů.

Nutno ještě připomenout, že zahajoval celé sportovní hry sám pan ředitel Ing. Antonín Dušek a spolu s manželkou obcházeli všechny soutěžící, s každým se přivítali a na konci se přišli rozloučit. Panovala přátelská atmosféra a v ní se také báječně sportovalo a trávily se příjemně večery na chatkách, které už známe z předešlých let. Touto akcí DÚSP Tloskov se zde otevírá letní sezóna a pak tento areál slouží jako camp pro veřejnost. Chvály na naše terapeutky nebraly konce, líbily se všem procházky, večerní káfičko, pohoda a opět Olda poznamenal, že takovou dovolenou ještě neměl.

Sylva Vymazalová: „Já jsem vyhrála tři medaile - dvě druhá místa a za soutěž v bocce třetí místo. Myslím, že si nakoupím míčky a budu si boccu trénovat v Chrlicích.“ Ozývá se její živelný smích.

Sylva dala za pravdu Oldovi, když poznamenal, že velkou pomocí při bocce byl soutěžící Pavel, sám postižený. Je mistrem světa v tomto sportu a kromě toho je profesionální fotograf. V současné době vystavuje své fotografie v Korei.

Na Živohošti, jako každý rok, bylo kulturní vystoupení, letos zde zpíval vítěz Super Star 2009 Vlasta Horváth, který se některým podepsal přímo na ruku.

Ale co bylo pro naše uživatele úplně nové, to byl létající balón. Málokdo z nás jím letěl, myslím, že se všichni bojíme. Zvláště, když si uvědomíme, že bychom měli tu hloubku pod sebou a my sami stáli jen tak v koši a houpali se ve vzduchu... Ale naši uživatelé jsou odvážní jedinci, tak se rozhodli, že tedy ano, že se poletí. Sice nebylo to nijak vysoko a daleko, ale přece jen se balón vznesl...

Letělo se v sestavě Jitka - Olda a doprovod. Ten dodnes nemůže na ten krásný pocit zapomenout.

„Letělo se a my se nebáli,“ jak říká. „ Jsem trénovaný z kolotočů, je to fantazie. Ale naši průvodci nám řekli, že se to nedoporučuje lidem se sluchadly, protože hukot by nevydrželi. Já naštěstí mám sluch v pořádku.“

Jaruška Nechutná: „Právě dnes jsem delfínka na krk zapomněla, jinak ho nosím. Chtěla jsem ho všem ukázat.

Já měla třetí místo za hod granátem a dvě čtvrtá místa - za běh a skok do dálky. Běh s vodiči je příjemný, lepší než ve škole. Souhlasím s Oldou, že tam se běhalo za zvukem, tady jsme měli svého vodiče a myslím, že tím se výkony zvyšovaly.

Doprovod se našim sportovcům věnoval, s nimi po večerech poseděl, všichni si dali buď pivo, nebo kávu, povídalo se, zpívalo. Náš tým zapadl mezi ostatní sportovce, potkali jsme se tam s naší dobrou známou Senkou, která bydlí v ústavě v Tloskově a darovala nám capuccino, povykládala a slibovala, že se přijede podívat do Chrlic. Všichni sportující dostali od sponzorů akce igelitky se sladkostmi a křupkami, připravovaly se pro nás chutné klobásky a mleté maso. Sluníčko svítilo, voda byla příjemná, co víc si mohl člověk přát?

Navzájem si naši uživatelé náramně pomáhali, Sylva se starala o Marušku, Jitka spala na pokoji s Jaruškou. Všem tam bylo dobře.

*Sportovní den nebyl jen sportování,
ale. setkání přátel. Louka jich byla
plná...*

Za týden po sportovních hrách si paní ředitelka pozvala naše sportovce k sobě do ředitelny, aby se pochlubili svými sportovními úspěchy v podobě medailí. Za reprezentaci našeho ústavu dostali vedle pochvaly také nějaké občerstvení, povídalo se dlouho o setkání v Nové Živohošti. Bylo to krásné odpoledne! Za rok zase na shledanou, budeme trénovat!

V květnu proběhly

akce kulturní

Poslechový pořad
Vystoupení klientů z CSS Srdíčko
Hudební dýchánky v TM
Orchestr Karla Vlacha v hale Vodova
Zlaté české hity
Zpívání s Vaškem Kováříkem
Sbor Janáčkovy opery ve Dvoraně VUT
Vystoupení žáků ZUŠ z Jedovnic v MF sále

vystoupení sboru naděje

Zastávka u Brna

akce společenské

Den otevřených dveří
Tmavomodrý festival v Bílém domě
Chrlické farmářské trhy

akce duchovní

římsko katolická mše
Rozhovory nad Biblií

akce sportovní

Sportovní den v Nové Živohošti
Ruské kuželky na zahradě ústavu
Show down
Jízda na kole

akce ostatní

Muzikoterapie
Zpívání na zahradě s kytarou
Nacvičování pěveckého sboru

Poděkování všem, kteří pomáhají

MAKRO BRNO * SPAR * HOTEL BW INTERNATIONAL BRNO * ÚMČ CHRLLICE * LÉKÁRNA CHRLLICE

JUDr. M. Dostálová * Růžena Polanská * Pavla Putnová * Ivana Kolečková * Deratizace Bauerová
Mgr. Pavla Zálešáková * MUDr. Roman Flašar * RNDr. Luděk Sklenář, PhDr. Ila Špíchalová

